

8. 11. 2012

Veźměte, prosĭme, na vědomĭ, ŷe text ělĀnku odpovĭdĀ platně prĀvnĭ űpravě ke dni publikace.

K nĀleŷitostem insolveněnĭho nĀvrhu

Insolveněnĭ řízení műŷe bŷt zahĀjeno jen na zĀkladě insolveněnĭho nĀvrhu. Insolveněnĭ zĀkon pŷitom obsahuje speciĀlnĭ űpravu nĀleŷitostĭ insolveněnĭho nĀvrhu, pŷiěemŷ pro pŷĭpad vad insolveněnĭho nĀvrhu mĀ insolveněnĭ navrhovatel (ve srovnĀnĭ s obecnou űpravou odstraňovĀnĭ vad podĀnĭ) jen omezenou moŷnost, jak pŷedejĭt odmĭtnutĭ insolveněnĭho nĀvrhu. S odmĭtnutĭm insolveněnĭho nĀvrhu vinou insolveněnĭho navrhovatele (v urěitĭch pŷĭpadech navíc vinou presumovanou) je pak spojeno riziko vzniku odpovědnosti insolveněnĭho navrhovatele za ŷkodu (§ 147 insolveněnĭho zĀkona). Je tedy zŷejmně, ŷe insolveněnĭ navrhovatel by měl nĀleŷitostem insolveněnĭho nĀvrhu věnovat zvyŷenou pozornost.

Pojem insolveněnĭ nĀvrh

LegĀlnĭ definice insolveněnĭho nĀvrhu je obsaŷena v § 2 pĭsm. c) zĀkona ě. [182/2006](#) Sb., o űpadku a zpŷsobech jeho řeŷenĭ (insolveněnĭ zĀkon), ve zněnĭ pozděŷĭch pŷedpisű (dĀle takě jen „**insolveněnĭ zĀkon**“ nebo takě jen „**IZ**“), a sama o sobě toho o insolveněnĭm nĀvrhu mnoho nevypovĭdĀ. Vĭce o pojmu insolveněnĭho nĀvrhu vypovĭdĀjĭ nĀleŷitosti, kterě tento procesnĭ űkon musĭ mĭt.

FormĀlnĭ nĀleŷitosti insolveněnĭho nĀvrhu

Dle § 97 odst. 2 IZ musĭ bŷt insolveněnĭ nĀvrh opatŕen űredně ověřenĕm podpisem osoby, kterĀ jej podala, nebo jejĭm uznĀvanĕm elektronickĕm podpisem. Jestliŷe tuto nĀleŷitost insolveněnĭ nĀvrh nemĀ, jde o vadu, kterou jĭŷ insolveněnĭ navrhovatel neműŷe odstranit, neboť dle § 97 odst. 2 IZ se k takovĕmu insolveněnĭmu nĀvrhu nepŕihlĭŷĭ (takŷe na zĀkladě doruěenĭ takověho insolveněnĭho nĀvrhu nemohou bŷt spojeny űěinky zahĀjenĭ insolveněnĭho řízení).

Pokud insolveněnĭ nĀvrh podepsal zmocněnec na zĀkladě plně moci (typicky advokĀt), musĭ bŷt ověřen nejen podpis zmocněnce na insolveněnĭm nĀvrhu, ale takě podpis zmocnitele na plně moci.[1]

PrĀvnĭ űprava (oproti jinĕm podĀnĭm ěiněnĕm v insolveněnĭm řízení) nepŕedepisuje povinnĕ formulĀŕ, na kterĕm by bylo nutně insolveněnĭ nĀvrh podĀvat (vĕjimkou vŷak je formulĀŕ nĀvrhu na oddluŷenĭ, kterĕ űmoŷňuje souěasně podat insolveněnĭ nĀvrh na těmŷe formulĀŕĭ).

Obsahově nĀleŷitosti insolveněnĭho nĀvrhu

Obsahově nĀleŷitosti insolveněnĭho nĀvrhu jsou pŕedepsĀny zejměna v § 103 IZ a § 42 odst. 4 o. s. ř.

Obsahově nĀleŷitosti insolveněnĭho nĀvrhu lze ělenit na

- obecné náležitosti podání (§ 42 odst. 4 o. s. ř.)
- náležitosti speciální, předepsané přímo insolvenčním zákonem (§ 103 odst. 1 a 2 IZ):
  - označení insolvenčního navrhovatele a dlužníka (pokud není insolvenčním navrhovatelem dlužník), příp. jejich zástupců
  - rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek,
  - skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat insolvenční návrh (není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník)
  - označení důkazů, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává
  - petit (z insolvenčního návrhu musí být patrné, čeho se navrhovatel domáhá)

Obecné náležitosti podání

Ohledně obecných náležitostí insolvenčního návrhu odkazuje insolvenční zákon v poznámce pod čarou na § 42 odst. 4 o. s. ř. Poznámka pod čarou sice není součástí právního předpisu coby pramene práva[2], z § 7 odst. 1 IZ však vyplývá, že § 42 odst. 4 o. s. ř. se skutečně aplikuje, ovšem pouze přiměřeně, jak vyplývá jednak z § 7 odst. 1 IZ samotného, jednak ze skutečnosti, že některé z obecných náležitostí podání ve smyslu § 42 odst. 4 o. s. ř. jsou speciálně upraveny přímo v § 103 odst. 1 a 2 IZ.

Z obecných náležitostí podání ve smyslu § 103 odst. 1 IZ a § 42 odst. 4 o. s. ř. jen vyjmenujme povinnost uvést, kterému soudu je podání určeno, které věci se týká, podpis (k tomu ovšem srov. § 97 IZ, přičemž podpis na podání se považuje za formální náležitost, nikoliv obsahovou) a datum.

Naopak platí, že v ohledně náležitostí insolvenčního návrhu se neuplatní § 79 odst. 1 o. s. ř., a to vzhledem ke speciální úpravě v insolvenčním zákoně.[3]

Náležitosti speciální, předepsané přímo insolvenčním zákonem

Požadavek na **označení insolvenčního navrhovatele** dle § 103 odst. 1 IZ je konkretizací požadavku na uvedení osoby, která učinila podání ve smyslu § 42 odst. 4 o. s. ř.

Insolvenčním navrhovatelem může být věřitel (resp. osoba, která tvrdí, že je oprávněna uplatnit proti dlužníkovi pohledávku), anebo dlužník. Blíže se otázkou aktivní legitimace k podání insolvenčního návrhu budu zabývat níže.

Insolvenční navrhovatel musí být označen způsobem popsáním v § 103 odst. 1 IZ[4], přičemž v praxi nečiní označení insolvenčního navrhovatele zpravidla potíže.

Označení dlužníka je též třeba učinit dle § 103 odst. 1 IZ (nároky na označení insolvenčního navrhovatele a dlužníka se neliší) a v praxi se též lze setkat spíše výjimečně s nutností odstraňování vad insolvenčního návrhu týkajících se označení dlužníka.

Rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek – těmito skutečnostmi se rozumí zejména skutečnosti, které jsou vyjmenované v § 3 IZ.

Insolvenční navrhovatel ovšem musí v insolvenčním návrhu tvrdit konkrétní skutkové okolnosti, ze kterých

- pro případ platební neschopnosti dlužníka vyplývá, že dlužník má více věřitelů a že má peněžité závazky po době delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit (§ 3 odst. 1 IZ),
- pro případ dlužníkovy předlužení vyplývá, že dlužník má více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku, a

- pro případ hrozícího úpadku vyplývá, že se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

Neschopnost plnit závazky - srov. § 3 odst. 1 písm. c) IZ - pak může být osvědčena prostřednictvím vyvratitelných právních domněnek dle § 3 odst. 2 IZ.

Nepostačí však, a budiž to opět zdůrazněno, pokud se insolvenční navrhovatel omezí jen na obecná tvrzení, která by případně jen opakovala dikci zákona (§ 3 IZ). Nestačí tak obecné tvrzení, že „dlužník má více věřitelů“, anebo, že „dlužník je v úpadku“ apod., jak Nejvyšší soud uzavřel již ve svém rozhodnutí ze dne 27. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 1/2008:

„V poměrech insolvenčního návrhu podaného dlužníkem, který není podnikatelem, se (obdobně jako ve stanovisku) rozhodujícími skutečnostmi, které osvědčují úpadek dlužníka rozumí vylíčení konkrétních okolností, z nichž insolvenční soud (shledá-li je pravdivými) bude moci uzavřít, že dlužník má více věřitelů (nejméně dva), kteří vůči němu mají pohledávky (vůči nimž má peněžité závazky), jež jsou po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit (srov. § 3 odst. 1 insolvenčního zákona). Přitom v otázce (ne)schopnosti dlužníka plnit uvedené závazky (§ 3 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona) může být konkrétní dlužníkově tvrzení v insolvenčním návrhu, z něž takový úsudek plyne, nahrazeno tvrzením, z něž lze dovodit, že dlužník zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků (§ 3 odst. 2 písm. a/ insolvenčního zákona), nebo tvrzením, z něž lze dovodit, že dlužník tyto závazky neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti (§ 3 odst. 2 písm. b/ insolvenčního zákona), anebo tvrzením, z něž lze dovodit, že uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku není možné dosáhnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí (§ 3 odst. 2 písm. c/ insolvenčního zákona).“[5], [6], [7]

Z výše uvedené citace plyne, že jde o rozhodnutí vztahující se k insolvenčnímu návrhu dlužnickému (nikoliv věřitelskému - viz § 97 odst. 3 IZ), a to v případě dlužníka - fyzické osoby a nepodnikatele.

Výše uvedené závěry se však uplatní i v případě dlužnického insolvenčního návrhu dlužníka - podnikatele[8], přičemž v případě dlužníka - podnikatele se požadavek na uvedení konkrétních okolností osvědčujících dlužníkuv úpadek vztahují samozřejmě i na osvědčení úpadku ve formě předlužení (§ 3 odst. 3 IZ). Stejně nároky pak klade Nejvyšší soud i na insolvenční návrh věřitelský.[9] A bezpochyby lze tyto nároky vztáhnout i na insolvenční návrh dlužníka - nepodnikatele a právnické osoby.

Insolvenční navrhovatel tedy musí uvést, které konkrétní věřitele (alespoň dva) dlužník má, přičemž věřitel by měl být identifikován alespoň obchodní firmou (názevem, jménem a příjmením), sídlem (bydlištěm, místem podnikání) a identifikačním číslem osoby (rodným číslem, datem narození).[10]

Dále musí insolvenční navrhovatel náležitě popsat závazky dlužníka:

„Nejvyšší soud tudíž uzavírá, že také věřitelský insolvenční návrh musí ve smyslu ustanovení § 103 odst. 2 insolvenčního zákona obsahovat jako součást vylíčení okolností, které osvědčují úpadek dlužníka, nejen konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka, nýbrž i konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů, včetně konkrétních údajů o splatnosti těchto pohledávek a to v míře, která v případě, že tato tvrzení budou shledána pravdivými, dovolí insolvenčnímu soudu uzavřít, že dlužník je v úpadku. Takový požadavek nesplňuje insolvenční návrh, v němž jsou sice konkrétně označeni další věřitelé dlužníka, avšak konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů a o jejich splatnosti jsou nahrazovány obecným tvrzením, že dlužník má peněžité závazky, které jsou po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, respektive neplní své peněžité závazky po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti. ...“[11]

Skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění návrh podat. Je-li insolvenčním navrhovatelem věřitel, musí být v insolvenčním návrhu uvedeny skutečnosti, ze kterých vyplývá, že insolvenční navrhovatel má za dlužníkem splatnou (srov. § 105 IZ) pohledávku.

Zde je třeba připomenout, že výraz „věřitel“ coby insolvenční navrhovatel je třeba chápat jako označení účastníka insolvenčního řízení (srov. § 14 odst. 1 IZ), nikoliv nutně věřitele coby účastníka hmotněprávního závazkového vztahu.

Věřitelský insolvenční návrh tak může např. podat insolvenční správce jiného dlužníka, pokud tento jiný dlužník má splatnou pohledávku za dlužníkem, na jehož majetek podává insolvenční správce tohoto jiného dlužníka insolvenční návrh. Stejně tak je legitimován k podání věřitelského insolvenčního návrhu postupitel, který se dohodl s postupníkem (novým věřitelem ve smyslu hmotného práva) dle § 530 odst. 1 obč. zák., že bude místo postupníka svým jménem a na svůj účet vymáhat postoupenou pohledávku[12], apod.

Věřitelský insolvenční návrh může podat též dlužníkův zaměstnanec uplatňující pouze svůj pracovněprávní nárok [který se ovšem nepřihlašuje, protože jde o pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za podstatou – srov. § 169 odst. 1 písm. a) IZ], jak vyplývá z § 108 odst. 1 věta poslední IZ, byť z § 105 IZ se zdá vyplývat, že k podání věřitelského insolvenčního návrhu je legitimován jen věřitel, který uplatňuje pohledávku podléhající přihlášení.

Označení důkazů, kterých se navrhovatel dovolává, je náležitostí pro podání určená soudům běžnou a v praxi se v tomto ohledu nevyskytují neřešené interpretační otázky.

Petit insolvenčního návrhu musí odpovídat tomu, že insolvenční navrhovatel se má insolvenčním návrhem domáhat vydání rozhodnutí o úpadku ve smyslu § 136 IZ. Není však samozřejmě povinností insolvenčního navrhovatele domáhat se insolvenčním návrhem vydání všech výroků [§ 136 odst. 2 písm. a), b), g) a h) IZ], výzev [§ 136 odst. 2 písm. d) až f)], údajů dle § 136 odst. 2 písm. c) IZ a označení dle § 136 odst. 2 písm. i) IZ.[13] Není tedy náležitostí insolvenčního návrhu uvedení např. konkrétního insolvenčního správce, který by měl být dle § 136 odst. 2 písm. b) IZ insolvenčním soudem ustanoven apod. Insolvenčním návrhem se ovšem musí insolvenční navrhovatel domáhat zjištění úpadku nebo hrozícího úpadku dlužníka – viz § 136 odst. 1 a odst. 2 písm. a) IZ. Stejně tak není náležitostí insolvenčního návrhu návrh insolvenčního navrhovatele na vydání rozhodnutí o způsobu řešení úpadku dlužníka (srov. § 4 odst. 1 IZ), byť v určitých případech lze s rozhodnutím o úpadku ve smyslu § 136 IZ spojit též rozhodnutí o způsobu řešení úpadku – k tomu srov. zejména § 148 IZ a § 106 IZ.

Přílohy insolvenčního návrhu

Insolvenční zákona v § 103 odst. 3 IZ rozlišuje mezi předepsanými přílohami a listinnými důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel v insolvenčním návrhu dovolává.

Předepsané přílohy

K insolvenčním zákonem předepsaným přílohám patří v případě dlužnického insolvenčního návrhu seznamy dle § 104 odst. 1 písm. a) až c) IZ a listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek dle § 104 odst. 1 písm. d) IZ. Ohledně věřitelského insolvenčního návrhu je předepsanou přílohou přihláška pohledávek insolvenčního navrhovatele (§ 105 IZ).

Dlužník – insolvenční navrhovatel přitom musí vyhovět podmínkám § 104 odst. 2 až 4 IZ, pokud mají být seznamy dle § 104 odst. 1 písm. a) až c) IZ bezvadné; těmito seznamy jsou:

- seznam majetku, tedy seznam majetku dlužníka včetně pohledávek s uvedením dlužníků (roz.

- dlužníků dlužníka) - srov. § 104 odst. 1 písm. a) IZ,
- seznam závazků, tedy seznam závazků dlužníka s uvedením věřitelů - srov. § 104 odst. 1 písm. b) IZ a
- seznam zaměstnanců dlužníka.

Seznamy musejí být podepsány dlužníkem a musejí obsahovat výslovné prohlášení dlužníka, že jsou správné a úplné (§ 104 odst. 4 věta druhá IZ). Pokud tyto požadavky seznamy nesplňují, nebyla povinnost dlužníka - insolvenčního navrhovatele předložit seznamy spolu s insolvenčním návrhem splněna.[14]

Nezbytnou obsahovou náležitostí seznamu závazků je i uvedení výše jednotlivých závazků a jejich splatnosti - jinak by seznam závazků nemohl plnit svou základní funkci - osvědčit úpadek dlužníka.[15] Aby byly jednotlivé závazky dostatečně určitě popsány, je dle judikatury Nejvyššího soudu třeba závazky vymezit označením stran, předmět závazku (jeho výši) a splatnost - požadavky na určitost seznamu závazků je proto srovnatelný s požadavky na určitost vymezení pohledávky při jejím postoupení.[16]

Příhláška pohledávky dle § 105 IZ jako příloha věřitelského insolvenčního návrhu musí být podána na předepsaném formuláři. Již výše bylo s odkazem na § 108 odst. 1 poslední věta IZ uvedeno, že insolvenčním navrhovatelem může být i zaměstnanec dlužníka, který uplatňuje pouze pracovněprávní nárok [tedy pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za podstatou - viz § 169 odst. 1 písm. a) IZ - které se nepřihlašují]. Podmínkou uspokojení takové pohledávky v insolvenčním řízení tedy není podání přihlášky pohledávky (srov. § 203 IZ) - z § 105 IZ však vyplývá, že povinnou přílohou věřitelského insolvenčního návrhu přihláška pohledávky je - nelze proto než doporučit přiložení přihlášky pohledávky k věřitelskému insolvenčnímu návrhu i v případě insolvenčních navrhovatelů - věřitelů, kteří by jinak (kdyby nepodávali insolvenční návrh) přihlášku pohledávky nepodávali.

Důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel v insolvenčním návrhu dovolává

Ohledně důkazů, kterých se insolvenční navrhovatel v insolvenčním návrhu dovolává, platí, že se jich insolvenční navrhovatel může pouze „dovolávat“ (resp. musí je označit - viz § 103 odst. 2 IZ).

Nemůže však odkazem na přiložené důkazy nahrazovat případné chybějící obsahové náležitosti insolvenčního návrhu. Povinnost tvrzení není insolvenčním navrhovatelem splněna jen tím, že navrhovatel ohledně rozhodných skutečností odkáže na přiložený listinný důkaz.[17]

Závěr

K výše uvedenému je třeba dodat, že insolvenční navrhovatelé se nemohou spoléhat na obecnou právní úpravu odstraňování vad podání dle § 43 o. s. ř., protože insolvenční zákon obsahuje úpravu speciální (§ 128 a násl. IZ), která je k insolvenčním navrhovatelům mnohem přísnější a která aplikací § 43 o. s. ř. výslovně vylučuje (srov. § 128 odst. 1 poslední věta IZ).

Přitom dle § 147 IZ platí, že insolvenční navrhovatel mj. také v případě odmítnutí insolvenčního návrhu vinou insolvenčního navrhovatele odpovídá dlužníkovi, případně jiným věřitelům dlužníka za škodu (za podmínek v § 147 IZ uvedených).

V případě podání vadného insolvenčního návrhu proto navrhovatel neriskuje jen odmítnutí insolvenčního návrhu, ale též případnou peněžitou sankci. Jak je tedy avizováno již v úvodu mého příspěvku, je při přípravě insolvenčního návrhu třeba věnovat náležitostem insolvenčního návrhu zvýšenou pozornost.

Mgr. Ondřej Richter,
advokát

[TOMAN, DEVÁTÝ & PARTNEŘI advokátní kancelář, s. r. o.](#)

Trojanova 12
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 918 490
Fax: +420 224 920 468
e-mail: richter@iustitia.cz

-
- [1] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2011, sen. zn. 29 NSČR 52/2011.
- [2] Srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2000, sp.zn. I. ÚS 22/99.
- [3] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 9. 2011, sen. zn. 29 NSČR 23/2010, ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 14/2011, ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 45/2011, a ze dne 31. 1. 2012, sen. zn. 29 NSČR 52/2011.
- [4] Ustanovení § 103 odst. 1 IZ: „...Fyzická osoba musí být označena jménem, příjmením a bydlištěm (sídlem) a v případě, že jde o podnikatele, též identifikačním číslem. Právnícká osoba musí být označena obchodní firmou nebo názvem, sídlem a identifikačním číslem. Je-li navrhovatelem stát, musí insolvenční návrh obsahovat označení příslušné organizační složky státu, která za stát před insolvenčním soudem vystupuje.“
- [5] „Stanoviskem“, na které je v citaci odkazováno, je stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 1998, Cpjn 19/98, z něhož Nejvyšší soud (viz bod VII. stanoviska Cpjn 19/98) při formulaci svých názorů uvedených v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 1/2008, vycházel.
- [6] Obdobně viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 2/2008, ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 32/2009, ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 33/2009, ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 14/2011, ze dne 26. 6. 2012, sen. zn. 29 NSČR 30/2011, a ze dne 31. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 52/2011.
- [7] Obdobně jsou náležitosti insolvenčního návrhu ve vztahu k hrozícímu úpadku v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 1/2008, vymezeny takto: „Tam, kde dlužník podal insolvenční návrh proto, že mu úpadek teprve hrozí (§ 3 odst. 4 insolvenčního zákona), se rozhodujícími skutečnostmi, které osvědčují hrozící úpadek dlužníka rozumí vylíčení konkrétních okolností z nichž insolvenční soud (shledá li je pravdivými) bude moci uzavřít (se zřetelem ke všem okolnostem případu), že lze důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků v budoucnu. Jinak řečeno, že v budoucnu nastane dlužníková platební neschopnost ve smyslu § 3 odst. 1 insolvenčního zákona, přičemž k podmínce, aby dlužník i v tomto případě měl nejméně dva věřitele s pohledávkami, jež se v budoucnu stanou splatnými, se v takovém případě pojí i požadavek, aby se neschopnost v budoucnu plnit pohledávky

věřitelů, týkala „podstatné části“ dlužníkových peněžitých závazků.“

[8] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2010, sen. zn. 29 NSČR 22/2009.

[9] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 14/2011.

[10] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 45/2011.

[11] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 14/2011, dále srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 45/2011, ze dne 31. 1. 2012, sen. zn. 29 NSČR 52/201, a ze dne 1. 3. 2012, sen. zn. 29 NSČR 38/2010.

[12] Srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 6. 2011, č. j. KSPH 36 INS 8444/2010, 1 VSPH 113/2011-A-41, publikováno jako R 131/2011.

[13] K náležitostem rozhodnutí o úpadku srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2011, sen. zn. 29 NSČR 21/2011.

[14] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2011, sen. zn. 29 NSČR 13/2009, a ze dne 20. 5. 2009, sen. zn. 29 NSČR 22/2009.

[15] Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 1. 3. 2012, sen. zn. 29 NSČR 38/2010, dále srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2012, sen. zn. 29 NSČR 46/2011.

[16] Opět srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 1. 3. 2012, sen. zn. 29 NSČR 38/2010.

[17] Srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 1/2008, ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 2/2008, ze dne 26. 2. 2009, sen. zn. 29 NSČR 7/2008, ze dne 20. 5. 2010, sen. zn. 29 NSČR 22/2009, ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 32/2009, ze dne 28. 1. 2010, sen. zn. 29 NSČR 33/2009, ze dne 31. 3. 2011, sen. zn. 29 NSČR 13/2009, ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 14/2011, ze dne 26. 6. 2012, sen. zn. 29 NSČR 30/2011, ze dne 21. 12. 2011, sen. zn. 29 NSČR 45/2011, a ze dne 31. 1. 2012, sen. zn. 29 NSČR 52/2011.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)
- [Odstoupení od smlouvy v insolvenčním řízení](#)
- [Zřízení exekutorského zástavního práva – právní rámec, dopady a judikatura](#)
- [Novela nařízení o insolvenčním řízení nabyla účinnosti – jaké přinesla změny?](#)